

bivalstvo je ob zmagoslavnem vходу generala Franca predrla vojaške vrste in je poljubljalo nacionalne vojake. Zvečer po zasedbi je izdal general Franco proglas na

narod, v katerem poziva k skupnemu delu za osvobodeno Španijo.

Barcelona bo glavno mesto nacionalne Španije.

Kako pišejo ...

Slavospev svobodomiselnosti. »Jutro« (27. januarja) je zapelo po »Sokolskem glasniku« slavospev svobodomiselnosti, ki jo je sprožila francoska revolucija s svojimi liberalnimi nauki in brez katere bi baje naš narod ne imel niti polovice tega, kar danes uživa. Val svobodomiselnosti, to je treba proti povečevanju laži-svobodomiselnosti resnici na ljubo poudariti, je zajel tudi nemštvo bivše Avstrije. Zgodovina na spričuje, da ni bilo bolj strupenega in v svoji zagrizenosti bolj dosledno delujočega sovražnika slovenskega naroda in njegovih narodnih pravic, kot je bilo nemško nacionalno svobodomiselstvo. Kako je torej moglo biti svobodomiselstvo rešilno za naš narod? »Jutrova« zmedena logika se stopnjuje v tej-le trditvi: »Zlasti Slovenija bi še dolgo živela v strahotah Metternich-Sušteršičeve reakcije, če ne bi svobodoljubni in demokratski duh vzgojil novih nacionalnih pokolenj.« Torej Metternich-Sušteršičeva nazadnjaška kompanija! Kdaj je deloval Metternich? Bil je vodilni avstrijski državnik v tej državi v 1. polovici 19. stoletja, strmoglavljen po revoluciji leta 1848, umrl leta 1859. Sušteršič pa je bil slovenski poslanec v sedanjem 20. stoletju. In vendar ju svobodomiselni modrijan spravlja skupaj kot kompanjona nazadnjaštva! Z logiko so liberalci vedno navzkriž.

»Kmetijski list« (25. januarja) piše: »Prepuštimo vprašanja onostranstva tistim, ki so po izobrazbi in poklicu izbrani, da jih rešujejo, mi pa ostanimo na tleh, iz katerih živimo.« Laži-svobodomiselno kmetijsko glasilo proglašja s tem neko nasprotnost med to- in onostranstvom, med življenjem na tem in na onem svetu. To de-

lajo vsi, ki se onostranstva, življenja onstran groba bojijo. Po krščanskem nauku in prepričanju je onostransko življenje plačilo, odnosno kazen za način življenja na tem svetu. Ako pa to osnovno krščansko resnico propovedujejo in zabičujejo za vsa področja tostranskega življenja tisti, ki so po izobrazbi in poklicu izbrani, da rešujejo vprašanja onostranstva, jih laži-svobodomiselnost in naprednjaki psujejo kot klerikalce. Laži-svobodomiselna doslednost in hinavščina!

Trkajte se na prsi! Celjska »Nova doba« (27. januarja) tako-le deklamira v oddelku »Politika«: »Pri nas se ne čuva dostojanstvo človeka, ne spoštuje se pošteno prepričanje drugega. Ostala je samo še surova sila, laž in kleveta, ki ruši vsako moralo.« Te ugotovitve, ki jih JNS list imenuje »dragocene«, veljajo v polni meri za dobo JNS diktature nad slovenskim ljudstvom. Nikdar ni bilo dostojanstvo slovenskega človeka tako pogaženo, nikdar se ni prepričanje drugega manj spoštovalo, nikdar ni tako strahovito vladala surova sila, laž in kleveta, ko v dobi JNS strahovlade. Mesto teatraličnega deklamiranja bi bilo za JNSarje potrebno, da se spokorno trkajo na prsi.

Rojstva padajo. S tem žalostnim pojavom sodobnosti, ki se javlja žalibog že tudi med slovenskim narodom, se peča tudi »Kmetijski list« ter izoblikuje svoje modro-

Jeli potrebno

neprisilano opozarjati na »Bayer«-jev križ na Aspirin-tabletah? Pač, kajli vedno znova se pojavljajo palvorbe z nakano, okoristiti se s svetovnim slovesom Aspirin tablet.

ASPIRIN

TABLETE

Oglas reg. pod 5. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

vanje v to-le sodbo: »Tudi jaz kot razsodnik z vsemi štirimi potrdim, da je kriva padanju rojstev samo beda, beda in nič drugega kot beda.« Liberalni kmetijski Pavliha najbrž nosi barvana očala in ne vidi stvari, kakor so v resnici. Če bi imel normalne oči, bi videl, da imajo siromaki navadno največ otrok. Beda torej ni kriva padanja rojstev, marveč moralna pokvarjenost, ki samo hlasta po uživanju. To dejstvo, ki je izpričano po opazovanju razmer, potrjuje za Hrvaško »Hrvatski dnevnik«, glasilo bivše Hrvatske seljačke stranke. S tem je glavno Mačkovo glasilo slovenske mačkovce kresnilo po lažnivih ustih.

Po krščanskem svetu

Jugoslovanski škofje so bili pretekli teden zbrani v Zagrebu, da se posvetujejo o važnih stvareh, ki se tičejo vere in cerkve.

Spričo dejstva, da vedno bolj propada družinsko življenje, so škofje sestavili posebno poslanico, ki bo vernikom prebrana v

Telefon po dnu Sredozemskega morja

Italijanska vlada hoče svojo afriško posest čim tesneje navezati na italijanski polotok. V ta namen pripravlja direktno telefonsko zvezo z Afriko in to potom podmorskega kabla, ki bo položen po dnu Sredozemskega morja in bo najdaljši tovrstni kabel na svetu (po dnu Atlantskega oceana in drugih morij tečejo brzojavni kabli). Kabel se bo začel v Tripolisu na otoku Pandeluza, oprl se bo na že močno utrjeni otok Pantelleria, od koder bo šel na Sicilijo, kjer se bo v pristanišču Port Empedocle združil z že obstoječo italijansko telefonsko mrežo. Dostoj je bil najdaljši podmorski telefonski kabel med Avstralijo in Tasmanijo, ki je dolg 310 km. Italijan-

V mrežah greha

»O, z njo se ne da kar tako začeti,« je samozavestno odvrnil Štefan. »Nina je prava dama. Celo klavir ima.«

»Jaz sem jo pa smatral za lahkoživko, ki se vsakemu obesi na vrat... Sedaj pa mir! Delovodja prihaja.«

Res je prihajal delovodja in je grdo zmerjal nekega delavca, ki mu je ves pobit sledil. Ko sta odšla, se je Peter obrnil za njima. Jezno je zasikal:

»Kmalu bomo osnovali strokovno organizacijo in potem ta prascec ne bo več kričal nad nami!«

»In kdo jo bo osnoval?«

»Ti in jaz in — vsi!«

»In veš, kaj se bo potem zgodilo s teboj? Jaz sem že dalje časa tu ko ti in vem. Delovodja bo lepega dne zvedel za to, da govoriš o strokovni organizaciji. Izdal te bo ravnatelju, ravnatelj pa lastniku tovarne. In lastnik te vpiše v tako zvano črno knjigo. Kmalu nato boš frčal iz tovarne. Seveda bodo navedli kak primeren vzrok. Ti boš iskal drugod delo. A povsod bodo imeli prepis črne knjige. Preden ti bodo dali zaposlitev, bodo pogledali v črno knjigo in potem rekli: obžalujemo, a nimamo praznega mesta. Tako je, dragi moj Peter. Četudi boš umiral od glada, se te ne bodo usmilili. Zato pa raje pusti strokovno organizacijo pri miru!«

Petrove oči so se bliskale od jeze.

»A tako! A sedaj jaz povem, kaj se bo zgodilo.

4 Če ne bodo pustili, da bi se organizirali, jim bo še bolj trda predla. Pred nekaj dnevi sem bil na delavskem zborovanju. Tam je govornik povedal, kaj se bo zgodilo s temi svinjami, ko bo delavstvo dobilo oblast v roke. Hiše jim bomo zažigali, njih pa povесili. Potem bo ves njihov denar — naš.«

Štefan se je za hip zamislil, potem pa odvrnil: »Neumnosti govoriš! Ali misliš, da bodo vojaki in stražniki prekrižanih rok gledali vaše početje?«

»Tudi oni bodo na naši strani,« je hlastno odvrnil Peter. »Saj so tudi oni delavci, ali ne?«

»In kdo bo potem naročal delavcem, kaj naj delajo? Morda tisti tvoj govornik, ali celo ti? In kaj bo, če tudi ti postaneš tak prascec kakor so sedanji tovarnarji? Hm?«

Peter je s tem pokazal svoje zaničevanje nad tem sklepanjem, da je debelo pljunil.

»Tako!« je rekel zaničljivo. »Ti si torej zadovoljen s svojim položajem. Po tvojem mnenju se tu v tovarni vse vrši v najlepšem redu. Ti imaš rad svoje mesto!«

»Seveda! Zelo rad imam to zlato, sladko, umazano ječo! To je še hujše od ječe.«

Peter ga je začudeno gledal.

»Zakaj potem govoriš tako hladnokrvno?«

Štefan je ustavil stroj in se sklonil nadenj, kakor da bi hotel kaj popravljati.

»Peter, resnico ti bom povedal. Radi tega se ne razburjam kakor ti, ker ne nameravam dolgo ostati tukaj.«